

ဘုန်းကြီးများ ၊ ဥပမာ ၊ ပိယဒါသနှင့် ဗုဒ္ဓဇာတိဝိပဿနာ

မြတ်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန် ခံလွန်
တော်မူပြီးသည့်နောက် နှစ်ပေါင်း
(၂၂၀) ဝန်းကျင်။

အိန္ဒိယတိုက်ကြီးတွင် ကမ္ဘာ
ဦးလာသံစ ကတည်းကပင် ထီးပြိုင်
နန်းပြိုင် တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်များ
အများ အပြားတည်ရှိနေခဲ့သည်။

ယခင် နှစ်ပေါင်းများစွာက
ပါဠိပုတ်ရွာကြီးသည်ပင် မင်းနေ
ပြည်တော် ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ထိုပါဠိ
ပုတ် ပြည်ကား ပိယဒါသကြောင့်
ထင်ရှားခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပိယဒါသ မင်းသားသည်
မိမိ၏ ပြိုင်ဘက်ဖြစ်သော မင်းညီ

မင်းသား(၉၀)ကျော်ကို သုတ်သင်
ကာ ဗိုလ်လူပြည်သူအမြောက်အမြား
၏ သွေးချောင်းစီးစေပြီးမှ ထီးနန်းကို
ရခဲ့သူဖြစ်သည်။ ပိယဒါသမင်းသား
သည် ပြိုင်ဘက်ရန်သူအားလုံးကို ငြိမ်
ဝပ်ပိပြားစေပြီးသောအခါ အာသော
ကဟူသော ဘွဲ့ကို ခံယူလျက် ထီးဖြူ

အရှင်သျှောင်ပြည်စုမင်းလုပ်ကာ မိမိ၏ ဘုန်းလက်ရုံးကို ဇမ္ဗူဒိပ်ကြီးတစ်ခု လုံး ကအလေးဂရုပြုလာအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဝိယဒါသသည် ဧကရာဇ် ဘုန်းမိုးသို့ချန်းစေကာမူ တိုင်းသူ ပြည်သူအများအပြားက အသက်ပေါင်းများစွာကိုစတေး၍ နန်းတက်လာသော သူလိုလူကြမ်းကြီးကို မြတ်သော တရားမင်းဟူ၍ နှလုံးမပေါက်နိုင်ကြ။ ကြမ်းတမ်းသော ထီးဆောင်းမင်းဧကရာဇ်တစ်ယောက် အဖြစ်သာ အသိအမှတ်ပြုခဲ့ကြ၏။

ထိုအခါ သောကသည် ရေစင်တစ်ဖက်၊ မီးတုတ်တစ်ဖက်ရှိသော သူပင်။ ထီးနန်းအရိုက်အရာရရှိရန် သူမတူအောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခဲ့ပေမယ့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါတရားသည် ပြိုင်သူကင်းအောင် ထူးချွန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဖြစ်လာရသည်မှာ နိဂြောဓရဟန္တာသာမဏေမြတ်၏ ကျေးဇူးကြောင့်ပင်ဖြစ်၏။ အလွန်ကြမ်းတမ်းလွန်းသော အာသောကရဲ့ နှလုံးသားကို နုနယ်သိမ်မွေ့လာအောင် ထိုသာမဏေက သိမ်းသွင်းခဲ့သည် မဟုတ်တုံလော။

အာသောက ရှင်ဘုရင်သည် ဇမ္ဗူဒိပ်တစ်ကျွန်းလုံး၌ စေတီပေါင်း (၈၄၀၀) ကျောင်းပေါင်း (၈၄၀၀၀) (ရေကန်ပေါင်း ၈၄၀၀၀ တို့) ကို တည်ဆောက်စေပြီး သာသနနဂ္ဂဟဒါယကာခံယူလေသည်။ အာသောကဘုရင်သည် သူ၏ ကောင်းမှုတော်ကျောင်းပေါင်း(၈၄၀၀၀)၌ တစ်ချိန်

က အဇာတသတ်မင်း သိုဝှက်မြှုပ်နှံခဲ့သော ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်တို့အား တူးဖော်ပင့်ဆောင် ပူဇော်ထားလိုသည့် ပြင်းပြသော ဆန္ဒရှိနေလေသည်။

သို့ကြောင့် . . .

“အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်သည် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပြီးသော ကျောင်းတိုက်များတွင် ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော်တို့ကို ကိုးကွယ်ပူဇော်ထားလိုပါသည်။ ဓာတ်တော်တို့အား မည်သည့်နေရာ၌ရနိုင်အံ့နည်း။”

အာသောက မင်းသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား ဤသို့

လျှောက်ကြားလေလျှင် အရှင်မြတ်များက . . .

“မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ဓာတ်တော်များကို အရှင်မဟာကဿပနှင့် အဇာတသတ်မင်းတို့ သိုဝှက်မြှုပ်နှံခဲ့သည်ကိုသာ သိကြရသည်။ အဘယ်အရပ်၌ မြှုပ်နှံခဲ့ကြသည်ကိုတော့ ငါတို့မသိကြပါ။”

ထိုအခါ အာသောကမင်းသည် ဗုဒ္ဓ၏ ပရိသတ်လေးပါးတို့ကို ဖိတ်မန်၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ သွားကာ အဇာတသတ်မင်း တည်ထားခဲ့သော စေတီကို ဖျက်ဆီး၍ ဓါတ်တော်တို့ကို ရှာဖွေလေသည်။ မဟာသောအခါ စေတီပျက်တို့အား ပက

တိ အတိုင်းပြန်လည်တည်ထား၍
ဝေသာလီပြည် လိစ္ဆဝီမင်းတို့၏
စေတီတို့ကို ဖျက်ရန် မှာပြန်၏။
မတွေ့ပြန်သောအခါ ပကတိအတိုင်း
ပြန်တည်ပြီး ကပ္ပိလဝတ်၊ ရာမရွာ၊
အလ္လကပ္ပ၊ ဗေဌဒီပ၊ ပါဝါ၊ ကုသနာ
ရုံ စသော မြို့ရွာများမှာ စေတီပုထိုး
များအား ဖျက်၍ ဓါတ်တော်တို့ကို
ရွာပါသော်လည်း မတွေ့ရသော အ
ခါ စေတီများအား အသစ်ပြန်လည်
တည်ထားပေးခဲ့ပြီး၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့
သို့သာ ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်လာကြ
၏။ ရာဇဂြိုဟ်သို့ ရောက်သောအခါ...
ပရိသတ်လေးပါးတို့ကို စုဝေးစေပြီး -

“အို . . မြတ်သော အရှင်
တို့၊ ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်တို့ကို
ဘယ်နေရာ၌ မြှုပ်နှံထားခဲ့သည်ဟု
ကြားဖူးမိသူများ ရှိပါသလား။”

ထိုအခါ သတ်တော် ၁၂၀
အရွယ် မထေရ်ကြီးတစ်ပါးသည် မင်း
ကြီးအား ဤသို့ မိန့်ကြားလေသည်။

“အို . . မင်းမြတ်၊ ဗုဒ္ဓ၏
တော်တိုက်နေရာသည် ဘယ်နေရာ
ရယ်လို့ ငါအတတ်မသိပါ။ ဒါပေမယ့်
ငါ့ခမည်းတော် မထေရ်ကြီးသည် ငါ
(၇)နှစ်သားအရွယ်၌ ပန်းနံ့သာတို့ကို
ကိုင်စွဲစေပြီး သာမဏေလိုက်ခဲ့ပါ။ ထို
ခြံတို့အကြား၌ ကျောက်စေတီရှိသည်။

“ထို ကျောက်စေတီအား
ပန်းနံ့သာတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြကုန်အံ့”
ဆိုကာ ထိုကျောက်စေတီ၌ ပန်းနံ့သာ
တို့ဖြင့် ပူဇော်ပြီးလျှင် “သာမဏေ ထို
ကျောက်စေတီအား မှတ်သားထား
သင့်သည်” ဟု မိန့်ဆိုခဲ့သည်။ “မင်း
မြတ် ငါသည် ဤမျှလောက်သာ သိ

ပါသည်”

အာသောက မင်းသည်
မထေရ်ကြီး ညွှန်ပြသောနေရာအား
သွားရောက်၍ ခန္တယံပိတ်ပေါင်းများ
ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း၍ ကျောက်စေတီ
အား ဖယ်ရှားလျက် စေတီအောက်
မြေပြင်အား တူးစေရာ အင်္ဂတေ
အခင်းကို တွေ့ရလေသည်။ တဖန်
ထို အခင်းကို ဖယ်ရှားပြန်သော်
အလွန်ခမ်းနားထည်ဝါလျက် ရင်သပ်
ရှုမောဘွယ်ကောင်းသော ပရဂုဏ်
ကြီးကို မြင်ကြရလေသည်။ အာသော
ကမင်းသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လျက်
ပရဂုဏ်အတွင်းသို့ ပရိသတ်များဖြင့်
သက်ဆင်းသွားကြလေသည်။ ပရ
ဂုဏ်အတွင်း၌ ရတနာ(၇) ပါး အတိ
ပြီးသော ကြမ်းခင်းအား အံ့ဩတနန်း
တွေ့မြင်ကြလေသည်။ ထို့ထက်
အံ့ဘွယ်ရာ ကောင်းသည် ကား သံ
လျှက်များကိုင်လျက် လည်ပတ်နေ
သော သစ်သားရုပ် ယန္တရား များကို
တွေ့မြင်ကြရခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ အာသောကမင်း
သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ရှိသော နတ်
ကျွန်း (နတ်ကတော်) တို့ကို ခေါ်စေ
ပြီး ဗ နတ်စာပေး၍ ရာဇပသစေ
လေသည်။ သို့သော်လည်း စက်
ယန္တရား တို့ ရပ်တန့်ခြင်းကို မတတ်
နိုင်ကြပေ။ ထိုအခါ အာသောကမင်း
သည် နတ်တို့အား ဤသို့ တောင်း
ပန် တိုးလျှိုးလေသည်။

“ကျွန်ုပ်ကား ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်
တော်တို့ကို ပင့်ဆောင်ရန် ဇမ္ဗူဒီပါ
တစ်ကျွန်းလုံး၌ ဖျန့်နှံ့စွာ ပူဇော်ကိုး
ကွယ်လို၍ လာရောက်တူးဖော်ခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။ အသင်တို့သည် အကျွန်ုပ်
အား အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာ မပြု
ကြပါလင့်”

ထိုအဖြစ်ကို တာဝတိံသာ
နတ်ဥက္ကဋ္ဌသမ္မတဓမ္မရာဇာမာယဒေဝ
သိကြားနတ်မင်း သိလေလျှင် ဝိသကြူ
နတ်သားအား ဓာတ်တော်တိုက် အ
တွင်း၌ လည်ပတ်နေသော စက်
ယန္တရား ရုပ်များကို သွားရောက်
ရပ်တန့်ပေးရန် စေခိုင်းသဖြင့် ဝိသ
ကြူ နတ်သား၏ လူငယ်တစ်ယောက်
အသွင်ဖန်ဆင်း၍ လေးကို စွဲကိုင်
လျက် အာသောကမင်း ရှေ့မှောက်
သို့ ဝင်ကာ . . .

“မြတ်သော မင်းကြီး
ယန္တရား များအား ကျွန်ုပ်ဖယ်ရှား
ပေးလိုပါသည်ဘုရား။”

“အို . . ချစ်သားလုလင်
သင်တတ်နိုင်ပါက ဖယ်ရှားပေးပါ
လော့”

ထိုသို့ မင်းကြီးက ခွင့်ပြု လေ
လျှင် လုလင်လည်း ယန္တရား များ၏
အထိန်းအချုပ်တစ်နေရာသို့ လေးဖြင့်
ပစ်လွှတ်လိုက်လေလျှင် များထိမှန်
သည်နှင့် မရှေးမနှောင်း မှာပင် ယန္တ
ရားများသည် ဖရိုဖရဲဖြစ်လျက်
ရပ်စဲသွားလေသည်။

စက်ယန္တရား များ ရပ်ဆိုင်း
လေလျှင် အာသောကမင်းသည်
ဇာယံတော်အိမ် တံခါးလက်ကိုင်၌
ချီနှောင်ထားသော ပတ္တမြားလုံးအား
မြင်သဖြင့် ကိုင်တွယ်ကြည့်သောအခါ
“နှောင်အခါ ဆင်းရဲသောမင်းသည်
ဤပတ္တမြားလုံးကိုယူ၍ ဓါတ်တော်
တို့ကို ပူဇော်စေသတည်း” ဟူသော

ကမ္မည်းကို မြင်သောအခါ အမျက်
ဖြစ်လျက် ထိုစာတမ်းအား အကြိမ်
ကြိမ်ဖတ်ကာ “ငါလိုမင်းအား ဆင်းရဲ
သောမင်းဟု မဆိုသင့်ပါတကား” ဟူ
၍ အကြိမ်ကြိမ် ရေရွတ်နေလေ
သည်။

ထိုတံခါးကိုဖွင့်၍ အတွင်း
သို့ရောက်လေလျှင် အာသောကမင်း
သည် လွန်စွာအံ့ဩလျက် ရှိလေ
သည်။ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း(၂၀၀)
ကျော်ကာလက ထွန်းညှိခဲ့သော ဆီး
ခွက်များသည်လည်းကောင်း၊ ဖိ
ပန်းရေပန်း မျိုးစုံတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ ယခုတင်ပင် လာရောက်
ထားရှိသွားသကဲ့သို့ မြင်ရလေသည်။
ပန်းတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပန်းမွေ
ရာအား အာသောကမင်း လက်ဖြင့်
ကိုင်တွယ်ကြည့်သောအခါ ပန်းတို့၏
ပွင့်ဖတ်များပေါ်၌ ရေစက်ကလေး
များပင်ခိုတွဲနေသေးသည်ကို တွေ့ရ
လေသည်။

အလွန်သင်းအိသော နံသာ
တို့၏ ရနံ့သည်လဲ ယခုမှသွန်းဖျန်း
လိုက်ဘိအလား အထူးပင်ကြိုင်လှိုင်
လို့နေလေသည်။

အာသောကမင်းသည် ဖန်း
မွေရာပေါ် တွေ့ရသော ရွှေပြား
တစ်ချပ်ကို ယူကာ အသေအချာ
ကြည့်လိုက်သောအခါ “နောင်အခါ
မင်းသားသည် ထီးဖြူဆောင်း၍ အာ
သောကမင်းဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုမင်းသည်
ဤဓါတ်တော်တို့ကို ကျယ်ပြန့်အောင်
ပြုလတ္တံ့” ဟူသော ကမ္မည်း အက္ခရာ
တို့ကို ဖတ်လိုက်ရသောအခါ . . .

“အချင်းတို့၊ အရှင်မဟာ

ကဿမထေရ်သည် ငါ့အား သိမြင်
တော်မူခဲ့ပေပြီ”

ထိုသို့ဆိုလျက်လက်ခမောင်း
ခတ်လေသည်။

အာသောက မင်းသည်
ကြေးနီအိမ်ပိတ်၍ထားသော ငွေ
သားတို့ဖြင့် အဆန်းတကြယ်တည်
ဆောက်ထားသည့် ပြဿဒ်အတွင်း
သို့ တံခါးကိုဖွင့်၍ ဝင်ခဲ့ပြန်၏။ ထို
ငွေသားပြဿဒ်အတွင်း၌ ရွှေစင် ရွှေ
သားတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ရွှေ
ပြဿဒ်ဆောင်ကို တွေ့ရပြန်သည်။
ထိုရွှေစင် ပြဿဒ်အတွင်းသို့ တံခါး
ကိုဖွင့်၍ ဝင်ရောက်ကြသောအခါ အ
လွန်တရာ ကြည်ညိုသဖွယ်လွန်း
သော ဖန်သားစေတီကြီးအား ဖူးတွေ့
ကြရလေသည်။

ဖန်အတိပြီးသော စေတီ
တော်ကြီးအား ဖြိုဖျက်လိုက်သော
အခါ အတွင်း၌ ဖန်စေတီငယ် ရှစ်ဆူ
တို့ကို တွေ့ကြရပြန်သည်။ အာသော
ကမင်းဦးဆောင်သော ဓါတ်တော်
တိုက်ရှာဖွေတူးဖော်ရေးအဖွဲ့သည်
ထိုဖန်စေတီငယ်ရှစ်ဆူအား ဖယ်ရှား
လိုက်ကြပြန်ရာ ပတ္တမြားပြောက်
ရတနာဖြင့် ထုဆစ်ထားသော စေတီ
ငယ်ရှစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ကြရသည်။
ထိုသို့အားဖြင့် ပတ္တမြားပြောက် စေတီ
ငယ်ရှစ်ဆူအတွင်းမှ ပတ္တမြားပြောက်
ရတနာကြာတ် ရှစ်လုံးကို တွေ့ရှိ
သည်။ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်းမှ
ပတ္တမြားနီ စေတီငယ်ရှစ်ဆူ၊ ထိုစေတီ
ငယ်ရှစ်ဆူအတွင်းမှ ပတ္တမြားနီကြာတ်
ရှစ်လုံး၊ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်းမှ
မြရတနာစေတီငယ်ရှစ်ဆူ၊ ထိုစေတီ

ငယ်ရှစ်ဆူအတွင်းမှ မြရတနာကြာတ်
ရှစ်လုံး၊ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်းမှ
ငွေသားစေတီငယ်ရှစ်ဆူ၊ ထိုစေတီ
ငယ်ရှစ်ဆူအတွင်းမှာ ငွေသားကြာတ်
ရှစ်လုံး၊ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်းမှာ
ရတနာမျိုးစုံစီချယ်ထားသော စေတီ
ငယ်ရှစ်ဆူ၊ ထိုစေတီငယ်ရှစ်ဆူ အ
တွင်းမှာ ရတနာမျိုးစုံ စီချယ်ထား
သောကြာတ်ရှစ်လုံး၊ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံး
အတွင်းမှာ ဆင်စွယ်ဖြင့် အဆန်း
တကြယ်စီမံထားသော စေတီငယ်
ရှစ်ဆူ၊ ထိုစေတီငယ်ရှစ်ဆူအတွင်း
မှာ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော
ကြာတ်ရှစ်လုံး၊ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်း
မှာ စန္ဒကူးနီစေတီငယ်ရှစ်ဆူ၊ ထို
စေတီငယ်ရှစ်ဆူအတွင်းမှာ စန္ဒကူးနီ
ကြာတ်ရှစ်လုံး၊ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်း
မှာ စန္ဒကူးစေတီရှစ်ဆူ၊ ထိုစေတီငယ်
ရှစ်ဆူအတွင်းမှာ စန္ဒကူးကြာတ်ရှစ်လုံး၊
ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်းမှာ စန္ဒကူးနှစ်
ရွှေစင်သားတို့ကို ဖြမ်းလွန်း၍ ပြုလုပ်
ထားသော ကြာတ်ရှစ်လုံးတို့ကို တွေ့ကြ
ရပြန်သည်။ ထိုကြာတ်ရှစ်လုံးအတွင်း၌
ကာ ရွှေအဆင်း၊ ငွေအဆင်း၊ ပုလဲ
အဆင်း၊ မုလေးပန်းအဆင်းတို့ဖြင့်
ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ် ဖြာ
ကွန့်နေသော ဗုဒ္ဓဝင်သရီရဓါတ်တော်
တို့ကို မုံညင်းစေ့အရွယ်၊ ဆန်ကျိုး
စေ့အရွယ်၊ ပဲနောင်စေ့အရွယ် ဟူ
သော သုံးသွယ်သော အမျိုးအစား
ရှိသည့်ဓါတ်တော်တို့ကို ဖူးတွေ့ကြရ
ပါသည်။

အာသောကမင်းသည် ထို
ဓါတ်တော်တိုက်အတွင်း၌ လက်ဝါး
နှစ်ဘက်ဖြင့် ခံယူလောက်ရုံသော

ခါတ်တော်တို့ကိုသာ ထိုစေတီ၌ ကိုးကွယ်လောက်ရုံသာ ချိန်၍ ကျန်ခါတ်တော်များအား ကျောက်မျက်ရတနာတို့နှင့် အထူးစီချယ်ထားသော ရွှေပန်းတောင်ဖြင့်ထည့်ကာ ခါတ်တော်အိမ်အား ကောင်းမွန်စွာ မွမ်းမံ၍ ခါတ်တော် အိမ်တံခါးများကိုလဲ ရှေးနည်းအတိုင်းပိတ်ထားခဲ့၍ အပြင်ဘက်ဆုံးဖြစ်သော ကြေးပြားထည်အတွင်းရှိ ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော အဝှာသဝကအစုံ၏ ရုပ်တုတော်၊ မဟာသဝက(အသီတိ)မထေရ်ကြီး (၈၀)တို့၏ ရွှေသားရုပ်တုများ၊ သုဒ္ဓေါဓနမင်းကြီးနှင့် မဟာမာယာတို့၏ ရွှေစင်ရုပ်တုများ၊ ရွှေဖြင့်ပင်ပြုလုပ်ထားသော ငါးရဲငါးဆယ် ခါတ်ရုပ်တုများကို မမှိတ်မသုန် အားရအောင် ဖူးမျှော်ပြီးသောအခါ ယခင်ထွန်းညှိထားသော ဆီမီးတို့နှင့်အတူ ဆီမီးခွက်အသစ်များဖြင့် ထွန်းညှိပူဇော်၍ လည်းကောင်း၊ ပန်းနံ့သာများ အသစ်ပူဇော်၍လည်းကောင်း၊ လက်ျာရစ်လှည့်ရုံခိုးပြီးလျှင် ကြွေပြုသန်တံခါးအားပိတ်၍ ခါတ်တော်တိုက် ပရဂုဏ်အတွင်းမှာတက် ၍ ပကတိအတိုင်း မြေကိုညှိ၍ ကျောက်စေတီကို ရှေးမူမပျက် ပြန်လည် တည်ထားရစ်လေသည်။

အာသောကမင်း အဇာတသတ်မင်းကြီး၏ လျှို့ဝှက်ခါတ်တော်တိုက်အတွင်းမှာ ရရှိသော သရီရခါတ်တော်တို့အား ကျောင်းပေါင်း (၈၄၀၀၀)၊ စေတီပေါင်း (၈၄၀၀၀) တို့၌အညီအမျှ ခွဲဝေ၍ ကိုးကွယ်ပူဇော်ထားလေသည်။

စေတီ (၈၄၀၀၀)၊ ကျောင်း (၈၄၀၀၀)တို့၌ ခါတ်တော်ပူဇော်ပွဲကြီး တခဲနက်ကျင်းပပြီးသောနေ့၊ သံဃာ့ အစည်းအဝေးသဘင်ကြီး၌ ဖြစ်သည်။

“အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်သည် ဘုရားရှင်၏ သာသနာ့အမွေခံမင်း ဖြစ်ထိုက်ပါပြီလား ဘုရား”

“အို . . မြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်ကား သာသနာ့အမွေခံမင်း မဟုတ်၊ သာသနာ၏ ဘစိမ်းတရံသဘာရှိနေပါသေးသည်”

“အရှင်ဘုရားတို့၊ တပည့်တော်သည် (၉၆) ကုဋေကုန်ကျစေပြီး၊ သာသနာတော်အား ချီးမြှောက်ပါလျက် သာသနာ့အမွေကို မခံယူထိုက်သေးလျှင် တပည့်တော်မှ တပါး ဘယ်သူ အမွေခံ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပါလိမ့်မလဲဘုရား”

“မြတ်သော မင်းကြီးသည် ပစ္စည်းလေးပါး သာသနာ့တော်၌ ရဟန်းပြုစေမှသာ ထိုသူသာသနာ့အမွေခံ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်”

အာသောကမင်းလဲ သားတော်မဟိန္ဒမင်းသားနှင့် သမီးတော် သံဃာ့မိတ္တာတို့ကို ရှင်ရဟန်းပြုစေလေသည်။ ထိုအခါ၌ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့က “မြတ်သောမင်းကြီး၊ သင် မင်းကြီးကား ယခုအခါ သာသနာ့အမွေခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့လေပြီ” ဟု မိန့်ဆိုတော်မူကြလေသည်။

ထို ပိယဒါသမင်း (အာသောက) သည် ထိုအခါမှ စတင်၍

သမိုင်းတလျှောက်လုံးအတွက် သီရိဓမ္မာ အာသောကမင်းကြီးရယ်လို့ ထင်ရှားခဲ့လေသတည်း။

ဤ . . (ပိယဒါသနှင့် ဗုဒ္ဓခါတ်တော်တိုက်) ဟူသော စာစုကလေးသည် ပတိယတ္ထိသာသနာတော်အတွက် တဒေါင့် တနေရာမှာ အထောက်အကူ ဖြစ်စေမည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ဤစာစုတို့နှင့် ပင်ဆရာရှင်အပေါင်းတို့အား ဂါရဝပြုကန်တော့ပန်းဆင်လိုက်ရပါသည်။

(ဆန္ဒ၏ လောင်မြိုက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ)

မှီငြမ်း

၁။ ဒီယမဟာဝဂ္ဂပါဠိတော်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်။

၂။ ဦးအောင်မိုး(ပါဠိပါရဂူ) ၏ အရှင်အာနန္ဒာဝတ္ထု။

ဘုန်းဇော်မိုး(ဥဿာ)

